

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

Magdalena: [00:00:00] Dzień dobry, Dzień dobry. Witamy Was w kolejnym odcinku naszego podcastu Polski na niepoważnie, w którym rozmawiamy o języku polskim, o językach w ogóle i o kulturze polskiej. Z tej strony Magdalena, z drugiej strony.

Adrian: [00:00:13] Dzień dobry, dzień dobry tutaj. Adrian Kłaniam się nisko.

Magdalena: [00:00:17] Witam Cię Adrianie! Chociaż nie wiem, czy mogę Cię witać, tak? Bo ty też również jesteś tutaj gospodarzem.

Adrian: [00:00:22] To ja Ciebie też witam

Magdalena: [00:00:22] To osobny temat... Och, świetnie! No więc dzisiaj porozmawiamy o tym, kto i dlaczego uczy się języka polskiego. To jest temat, który mnie fascynuje, ponieważ jako dziecko bardzo lubiłam uczyć się języków obcych i myślałam czasami... Nie wiem, czy zawsze myślałam: "Och, będę nauczycielką języka obcego, języka obcego!" ale na pewno była to jedna z opcji. I sobie myślałam, że och, jak fajnie by było właśnie... tak, jak moja nauczycielka uczyć języka angielskiego w obcym kraju, tak? Czy w ogóle uczyć języka obcego. I to zawsze musiał być język obcy. Nigdy nie pomyślałam, że och, jak fajnie by było uczyć języka polskiego jako obcego, ponieważ wydawało mi się to kompletnie nierealne, że ludzie uczą się języka polskiego jako obcego. No a ostatecznie, jak już wiecie, zarówno ja, jak i Adrian jesteśmy nauczycielami języka polskiego jako obcego, więc są osoby, które uczą się z nami. No i właśnie o nich dzisiaj porozmawiamy. Kim oni są? Jakie mają motywacje? Dlaczego właśnie uczą się języka polskiego?

Adrian: [00:01:29] Tak, ale zanim porozmawiamy na ten właśnie ciekawy temat, chcielibyśmy zaprosić Was do odwiedzenia naszej strony internetowej www.polskinaniepoważnie.pl, aby znaleźć tam transkrypcję tego odcinka, żebyście mogli sobie ją przeczytać, przeanalizować i zobaczyć...

Magdalena: [00:01:50] Jak również ćwiczenia, tak... Jak również ćwiczenia językowe związane z tym językiem. Ponieważ, jak mówiliśmy już w jednym z poprzednich odcinków - my również lubimy się uczyć z podcastami innych języków, więc zrobiliśmy takie ćwiczenia do... Robimy takie ćwiczenia do każdego podcastu, jakie nam odpowiadałyby, jakie my... z jakich my byśmy chcieli się uczyć. Więc koniecznie sprawdźcie.

Adrian: [00:02:13] Oczywiście! Zapraszamy Was na odcinek o tym, po co i kto uczy się języka polskiego.

Magdalena: [00:02:30] Ale zanim przejdziemy do naszego głównego tematu, czyli kto i dlaczego uczy się języka polskiego, zapraszamy Was na naszą sekcję Dopowiadania. Tak, polski jest trudnym językiem, na pewno to wiecie. Ostatnio rozmawialiśmy na temat święta Wszystkich Świętych i Adrian powiedział, że ma historię, którą chciałby Wam opowiedzieć, a w końcu jej nie opowiedział. Adrianie, czy możesz nam ją teraz opowiedzieć?

Adrian: [00:02:58] Tak, po prostu wyleciało mi to z głowy. Nie jest to jakaś ekscytująca historia wcale, ale po prostu o niej wspomniałem. Na samym początku odcinka powiedziałem, że jeśli chcecie posłuchać o tym, jak ksiądz wjeżdżał ciężarówką na cmentarz, słuchajcie dalej. I nigdy nie poruszyłem tego tematu, więc może ktoś cały czas myśli o tym, jak to wyglądało. Tak naprawdę ksiądz nie wjeżdżał ciężarówką. Znaczący tego nie wiem, bo zawsze jak przychodziliśmy na

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

cmentarz w moim mieście, to ta ciężarówka już stała i na naczepie tej ciężarówki była odprawiana msza święta. Tam było przyniesione wszystko. Tam na tej naczepie był ołtarz, były krzesła, była cała ta... cały ten wystrój kościelny. I właśnie na tej przyczepie odprawiał mszę ksiądz. I to taka historia.

Magdalena: [00:03:49] Pełna profeska

Adrian: [00:03:51] Pełna profeska

Magdalena: [00:03:51] Tak!

Adrian: [00:03:51] Nie było tam żadnej kaplicy, nie było miejsca takiego, gdzie można byłoby odprawić mszę, więc po prostu była ciężarówka z naczepą. Dopowiedziałem. Przepraszam Was.

Magdalena: [00:04:02] Dobrze, super. Ja też mam w sumie coś do dopowiedzenia, bo przed odcinkiem naszym, jeszcze przed nagraniem znalazłam... wpadł mi w oko artykuł, który zadziwił mnie. To znaczy tytuł jego mnie zadziwił, a potem wypadło mi to z głowy. Ale mówiłam o grobbingu. Nie wiem czy pamiętacie "grobbing", czyli to zjawisko takie bardzo spłycone emocjonalnie tego odwiedzania grobów. No i właśnie w ten trend grobbingu bardzo dobrze wpisuje się artykuł, który ukazał się w internecie. Ja widziałam to wtedy pod hasłem "Jak ubrać się na cmentarz na Wszystkich Świętych. Stylista opowiada", tak? Czy "Stylista podpowiada" co tak... O Boże! Taki wiecie, taki Picard, taki facepalm mi wyszedł. I przed tym odcinkiem znalazłam ten artykuł, zmienił się jego tytuł, więc może jednak, nie wiem, ktoś zauważył, że nie jest to najlepszy może tytuł, ale nie wiem, czy ten tytuł zmienił się na tak... naprawdę, czy... czy zmienił się na lepsze. Bo teraz ten artykuł nazywa się "W co lepiej się nie ubierać na cmentarz? Stylista radzi", tak? I potem...

Adrian: [00:05:13] Ale serio jest coś takiego, że stylista radzi, jak ubrać się na cmentarz?

Magdalena: [00:05:17] Tak! Tak, dokładnie! Ale ten tytuł tego artykułu to jest dość... Czytam z internetu: "W co lepiej nie ubierać się na cmentarz? Stylista radzi." I potem jeszcze cudzysłów i "Bezwzględnie należy pamiętać". Wiecie, taki clickbaitowy... po prostu wow...

Adrian: [00:05:33] Ja jeszcze nie wiem, co się znajdzie w tym artykule, bo ja nie czytałem tego artykułu.

Magdalena: [00:05:37] Ale chcesz wiedzieć, wierz mi, chcesz wiedzieć!

Adrian: [00:05:38] Chcę wiedzieć i właśnie, ja właśnie chcę może powiedzieć czego... Bo Ty już wiesz, czego byś nie założyła, bo przeczytałaś ten artykuł, ale ja na przykład nie wiem jeszcze czego nie założyć na cmentarz. Więc tak sam rozmyślam - czego ja bym nie założył na cmentarz? Czy tam...

Magdalena: [00:05:53] Wiesz, co przejrzałam...

Adrian: [00:05:54] Czy są tam wytyczne dotyczące mężczyzn, czy tylko kobiet?

Magdalena: [00:05:55] Przejrzałam ten artykuł... Tak, tak właśnie jest cała sekcja mężczyzn... znaczy "cała sekcja" - jeden paragraf. "Mężczyźni również powinni zadbać o odpowiedni strój". I tak naprawdę to jest wszystko, co jest o tym powiedziane... jest jedno zdanie potem. No nieważne. W każdym razie to, co mnie najbardziej rozbawiło w tym artykule, to jest podtytuł "Unikaj nadmiernego odkrywania ciała i krzykliwego makijażu". Co... Jeszcze ten krzykliwy makijaż

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

to może jakoś rozumiem... zrozumieć, że ktoś mógłby chcieć zabłysnąć makijażem, ale "unikaj nadmiernego odkrywania ciała"... Ja nie wiem, kto, szczególnie pierwszego listopada w Polsce nadmiernie odkrywa ciało idąc na cmentarz, tak? No i w ogóle coś, co jest niesamowite w tym artykule... No więc ten artykuł sam w sobie to jest kilka Takich paragrafów... Przepraszam, nie paragrafów, tylko akapitów. To jest taki polski false friend. Taki fałszywy przyjaciel, Tak. To co po angielsku jest "a paragraph", to po polsku jest akapitem, a paragraf po polsku no to mamy w prawie. Paragraf... nie wiem, kodeksu karnego na przykład. Tak, że uwaga tutaj! Ja się złapałam na to. Więc kilka akapitów ma tylko ten artykuł, po czym jest cała sekcja "Jak dobrać jeansy do figury?" Więc...

Adrian: [00:07:24] Ale przepraszam, czy kobieta może pójść w dzinsach na cmentarz?

Magdalena: [00:07:29] A to jest dobre pytanie. Nie doczytałam, bo tylko tak przejrzałam ten artykuł. Ja już nie chcę wiedzieć, wiesz... Ja, ja, ja zostawiam ten artykuł. Wyłączam go.

Adrian: [00:07:38] Tak, ja myślę, że możemy przejść...

Magdalena: [00:07:39] Wróćmy do naszego...

Adrian: [00:07:39] ...do naszego właściwego tematu, czyli kto i po co uczy się języka polskiego.

Magdalena: [00:07:45] Super! Zaczynamy!

Adrian: [00:07:46] Zaczynamy! Ostatnio widziałem wideo na YouTube'ie na ten sam temat właśnie. Ale nie kto i po co uczy się języka polskiego, tylko kto i po co uczy się języka węgierskiego?

Magdalena: [00:08:00] Tak... Jak powiedziałaś, tak że nie polskiego, tylko... To już pomyślałam: na pewno węgierskiego!

Adrian: [00:08:05] Na pewno węgierskiego!

Magdalena: [00:08:05] No to słucham, tak!

Adrian: [00:08:05] Podobne odczucia chyba tutaj będą właśnie.

Magdalena: [00:08:08] Tak, tak.

Adrian: [00:08:09] Właśnie w tym filmie o tym, kto i po co uczy się języka węgierskiego, myślę, że podano takie same powody, dla których ludzie uczą się języka węgierskiego i języka polskiego. Tak myślę.

Magdalena: [00:08:22] Tak się spodziewam, tak, mhm

Adrian: [00:08:24] I również kobiecie, która tworzy ten kanał, która również uczy języka węgierskiego jako obcego, są zadawane te same pytania, które zadają nam ludzie za każdym razem, kiedy dowiadują się, że uczymy języka polskiego jako obcego. Bo gdybym ja mógł nosić...

Magdalena: [00:08:42] To wspomnij, przepraszam, wspomnij może ją... Skoro jest taką inspiracją, to warto może... Może ktoś tutaj uczy się też węgierskiego i chciałby zobaczyć ten filmik.

Adrian: [00:08:50] Jasne, jasne. Jest to Petra z kanału Easy Hungarian. Tak...

Magdalena: [00:08:55] Super, to pozdrawiamy Petrę jeżeli też może uczy się polskiego.

Adrian: [00:08:58] Pozdrawiamy, tak. Nie, Petra nie uczy się polskiego. Uczy się czeskiego na pewno. Ale w każdym razie gdybym ja mógł mieć przy sobie taką książkę "Często zadawane

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

pytania, na które odpowiadam" to właśnie pierwszym pytaniem byłoby: "Uczysz się języka polskiego? Ale kogo?" Jakby... "Ilu masz uczniów? Dwóch?"

Magdalena: [00:09:16] Ale to chyba... To chyba Polaków... Ale to pytają cię głównie Polacy czy obcokrajowcy?

Adrian: [00:09:20] Polacy, Polacy, Polacy, tak. Zawsze jak...

Magdalena: [00:09:22] No właśnie tak, tak pomyślałam, że... mhm, tak. Mam te same reakcje od znajomych. Tak, tak. Ale po co?

Adrian: [00:09:27] Kogo? Kogo uczysz się języka polskiego? Kto chce się uczyć języka polskiego i po co?

Magdalena: [00:09:32] Tak, tak, mhm, znaczy, ja rozumiem, że masz jakieś, nie wiem... Bo ja tak mentalnie trochę dzielę te osoby na kategorie, tak? To znaczy nie, że chcę je wrzucić do jakichś kategorii, no ale one naturalnie jakby tworzą pewne zbiory, tak? Więc ja sobie wypisałam takie kategorie. Czy ty w ten sam sposób postąpiłeś, postąpiłaś?

Adrian: [00:09:51] Tak. tak, tak. Wypisałem sobie cztery kategorie, ale tak naprawdę można byłoby je połączyć. Ale może...

Magdalena: [00:09:56] OK, super

Adrian: [00:09:56] ...zaczniij Ty ze swoją pierwszą kategorią.

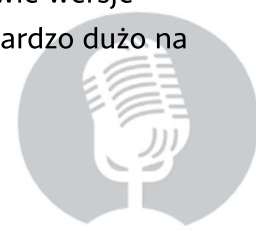
Magdalena: [00:10:00] Dobrze, to ja zacznę od kategorii, która mnie najbardziej fascynuje. I to jest kategoria, wydaje mi się największa. Chociaż może w tym momencie już nie. Ostatnio...

Muszę zacząć robić statystykę na ten temat swoją drogą, ale jakby... kiedy zaczynałam, szczególnie, to zdziwiło mnie jak wielu... znaczy wtedy mnie zdziwiło, teraz mnie już nie dziwi, w sumie jako poliglotkę również - jak wielu poliglotów uczy się języka polskiego. Po prostu... Nie wiem czy widzieliście takie jakieś rankingi, "Najtrudniejsze języki świata!" i tak dalej. No i właśnie polski i węgierski najczęściej są na pierwszym miejscu i wielu poliglotów traktuje język polski jako takie wyzwanie, tak? Że jak już znają kilka języków, no to następnym niech będzie język polski.

Adrianie, czy Ty też masz takich studentów? Uczniów?

Adrian: [00:10:54] Tak, i dokładnie to był jeden z powodów, który podała Petra w swoim odcinku "Dlaczego ludzie uczą się języka węgierskiego" - jako wyzwanie. I tak, mam takich uczniów, którzy uczą się języka polskiego tylko dlatego, bo usłyszeli, że jest to jeden z najtrudniejszych języków na świecie. Tak, tak, tak. I chcę potraktować to jako wyzwanie.

Magdalena: [00:11:15] Mhm. Tak, ja bardzo lubię uczyć takich uczniów, zwłaszcza jeżeli znamy... mamy kilka języków wspólnych, bo wtedy bardzo fajnie można wytłumaczyć: "No wiesz, tutaj to polski działa tak jak język francuski, a tutaj działa tak jak niemiecki, a tutaj działa tak jak inny..." I ja się też bardzo dużo uczę na tych lekcjach, zwłaszcza właśnie jeżeli część języków jest nam... jest dla nas wspólna, a część języków jest inna. I tak... No na przykład pamiętam, że zdziwiło mnie... Wtedy jeszcze nie uczyłam się języka portugalskiego, a miałam studenta, który był z Brazylii i zdziwiło mnie, że mają takie samo rozróżnienie jak my na "dwa" i "dwie" też mają dwie wersje liczby dwa dla... Osobna dla rodzaju żeńskiego. Więc zawsze takich smaczków jest bardzo dużo na tych lekcjach.

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

Adrian: [00:12:06] Tak, ale czy powiedziałabyś, że to jest Twoja najlichniesza grupa? Osoby, które uczą się języka polskiego tylko dlatego, że jest to język trudny? Powiedzmy.

Magdalena: [00:12:16] Kiedyś to była, mam wrażenie... Ale znowu, no ja nigdy nie robiłam takich statystyk, więc chyba je muszę zacząć. Chyba po prostu zrobię sobie listę wszystkich moich uczniów i policzę, kto z jakiego powodu uczy się języka. Ale wydaje mi się, że w tym momencie to nie jest najlichniesza grupa. W tym momencie najlichnieszą grupą chyba są osoby, u mnie, są osoby, które uczą się, ponieważ mają partnera Polaka czy partnerkę Polkę i z reguły ta osoba, znaczy "z reguły" - zawsze! Ta osoba zna język swojego partnera, czyli na przykład, nie wiem, Włoch, który jest w związku z Polką czy z Polakiem. I ta Polka czy ten Polak zna język włoski, no ale rodzina tej Polki czy Polaka nie zna języka włoskiego i bardzo często, jeżeli to jest właśnie pokolenie wyżej, nie zna żadnego innego języka obcego, ponieważ na przykład pokolenie moich rodziców uczyło się języka rosyjskiego w szkole, nie języka angielskiego. I, no, ponieważ byli... była to jedyna opcja i nie był to wtedy język lubiany przez nich, no to często nie chcieli się... aktywnie, nie chcieli się go nauczyć. Co spowodowało to, że no tego rosyjskiego się nie nauczyli, angielski nie był wtedy jeszcze... nie mówiło się, że jest tak ważny, tak? Uczenie się go. I jest bardzo wiele osób w Polsce, które, no, znają tylko język polski w związku z tym. Więc wtedy, jak ich dzieci są w związku z obcokrajowcami, no to ten obcokrajowiec jest postawiony w sytuacji, że chce rozmawiać z teściową czy z teściem? Wypada nauczyć się języka polskiego.

Adrian: [00:13:55] Jest to zdecydowanie u mnie również najlichniesza grupa, czyli osoby, które mają albo partnera, albo partnerkę z Polski i chcą nauczyć się tego języka właśnie z tego powodu, że przeważnie Polacy, którzy są w związkach mieszanych, gdzie jedna osoba jest z innego kraju, no a my jesteśmy z Polski. To z moich obserwacji wynika, że przeważnie Polacy mówią tym drugim językiem, szczególnie jeżeli są to kraje tych języków popularnych, powiedzmy, tak? Włoski, hiszpański, portugalski, angielski... No a często po prostu komunikują się w języku angielskim, który nie jest językiem ojczystym ani jednej, ani drugiej osoby.

Magdalena: [00:14:37] Tak. Byłam w takim związku właśnie, że nie znaliśmy swoich języków i angielski był tym naszym językiem ogniska domowego. To też jest bardzo ciekawa sytuacja.

Adrian: [00:14:46] Jaki był język tej drugiej osoby?

Magdalena: [00:14:49] Rumuński

Adrian: [00:14:49] Rumuński, okej

Magdalena: [00:14:51] Tak, którego też bym się chciała cały czas nauczyć... to jest...

Adrian: [00:14:54] Oczywiście, przecież jakiego języka byśmy się nie chcieli nauczyć?

Magdalena: [00:14:56] ...kiedyś, tak. Piękny język, w ogóle rewelacyjny dla osoby, która zna jakiś język romański i jakiś język słowiański to rumuński... ach! Po prostu muszę, muszę, muszę.

Adrian: [00:15:05] Tak, jakby mieli dziecko

Magdalena: [00:15:06] ...się za niego wziąć. Tak, tak, tak, tak. A słuchaj, ciekawi mnie, czy do tej kategorii dopisałbyś też taką podkategorię osób, które uczą się nie dla partnera, ale dla znajomych?

Adrian: [00:15:21] Mam kilku...

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

Magdalena: [00:15:22] Miałeś takie osoby?

Adrian: [00:15:23] ...takich uczniów, faktycznie, którzy uczą się dla znajomych, ale w ogóle nie wpisałem tego na listę, bo jest to znikoma grupa. Raczej zrobiłem sobie podgrupę, nie podgrupę, ale oddzielną grupę, czyli osoby, które mają polskie pochodzenie.

Magdalena: [00:15:36] A to tak, to zaraz do tego też dojdziemy. Ale chciałabym jednak pociągnąć ten temat osób, które uczą się dla znajomych, bo to wcale nie jest taka mała grupa również. Szczególnie w Anglii. Miałam kilku takich studentów, którzy... No, mamy dużą Polonię w Anglii. W związku z tym mam na przykład studenta, który uczy się dlatego, że jak był na studiach, to większość jego znajomych akurat tak wyszło, że była Polakami czy duża grupa jego znajomych w każdym razie nie wiem, czy większość, ale duża grupa była Polakami i on zaczął się w związku z tym uczyć języka polskiego, albo, co też było dla mnie fascynujące, studentka z Chicago... Chicago to właśnie pasuje do tego, co zaraz powiesz o polskich korzeniach. Ale ona akurat w ogóle nie miała polskich korzeni. Natomiast ponieważ wychowała się i mieszkała w Chicago i widziała te wszystkie polskie sklepy i była tak otoczona trochę polską kulturą w Ameryce. Była tym mocno zainteresowana i kiedyś na wakacje po prostu stwierdziła, że to będzie jej plan właśnie na wakacje. I miała ze mną lekcje przez całe wakacje. Codziennie jedną lekcję rano tak, a po południu... popołudnia spędzała na nauce sama. Zrobiła niesamowite postępy w te wakacje... po prostu pod koniec wakacji można było z nią normalnie po polsku porozmawiać od zera, tak...

Adrian: [00:15:36] Niesamowite

Magdalena: [00:17:02] Więc to pokazuje, jak bardzo... jak wiele można się nauczyć, jak naprawdę mamy motywację i czas tak naprawdę, bo miałam właśnie wakacje od uniwersytetu. Ale tak, no po prostu nauczyła się dlatego, że miała znajomych, którzy mieli korzenie polskie i była otoczona przez taką kulturę polonijną w Stanach Zjednoczonych.

Adrian: [00:17:23] Ja jeszcze... póki wyleci mi z głowy. Wczoraj miałem pierwszą lekcję z nowym uczniem, Meksykaninem. I powiedział mi... dał mi powód, którego jeszcze nigdy nie miałem, dla którego ktoś uczy się języka polskiego. Czy możesz zgadnąć, przez który mem zaczął uczyć się języka polskiego?

Magdalena: [00:17:45] Oj chyba tak! Oj chyba mogę!

Adrian: [00:17:50] Rzuć nim

Magdalena: [00:17:50] Czy mogę być niecenzuralna?

Adrian: [00:17:52] Można, ja właśnie też się zastanawiałem nad tym.

Magdalena: [00:17:55] Bóbr, kurwa! Ale bydle!

Adrian: [00:17:57] Bober, kurwa! Tak!

Magdalena: [00:17:58] Bober! Nie spierdalaj! Tak?

Adrian: [00:18:01] Tak. On wczoraj mi powiedział, że kiedyś pracował z Polakami, kilka lat temu. I nie uczył się wtedy tego języka, ale teraz za każdym razem, kiedy jest na Instagramie albo gdzieś w internecie, widzi tego bobra i słyszy "Bober!" I Polska, i ty zwierzęta z Polski, bo to już nawet nie jest Bober. To jest myszokroleń, myszokrowa...

Magdalena: [00:18:25] Oj, myszokrólik! Czekaj, to był myszokrólik?

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

Adrian: [00:18:30] Myszokrólik też?

Magdalena: [00:18:31] Mysz... nie, myszo... nie, ojejku... jak, jak to...

Adrian: [00:18:31] Myszojelen! Myszojelen!

Magdalena: [00:18:33] Myszojelen, tak!

Adrian: [00:18:33] Ale ostatnio była też myszokrowa

Magdalena: [00:18:35] Jak nie wie... Przepraszam, tak, jak nie wiecie o czym mówimy, to wyszukajcie myszojelenia. Myszo... jelen... Uuuu... Przepraszam, już nie śpię.

Adrian: [00:18:43] Myszojelen, tak

Magdalena: [00:18:44] Tak

Adrian: [00:18:44] Ale ostatnio była właśnie myszokrowa. Zobaczyłem mysz, która wygląda jak krowa. Myszokrowa.

Magdalena: [00:18:52] Okej, to tego nie znam...

Adrian: [00:18:53] Więc...

Magdalena: [00:18:53] Aż tak daleko nie zaszłam w internetach.

Adrian: [00:18:56] Dużo tych zwierząt z Polski jest, więc to jest jedyny uczeń, który z tego powodu się uczy. Może nie z tego powodu, tylko jakby zmotywowało go to bardziej.

Magdalena: [00:19:05] Może jest ich więcej, ale się nie przyznają, tak...

Adrian: [00:19:07] Ja bym się przyznał. Przyznaję się, uwielbiam bobra!

Magdalena: [00:19:12] Tak, ja też. Tak, tak, wiem, że są osoby, które mają negatywny do niego stosunek, bo właśnie, och! Taki niecenzuralny i taki prostacki jest ten mem ale...

Adrian: [00:19:21] Oj tam oj tam

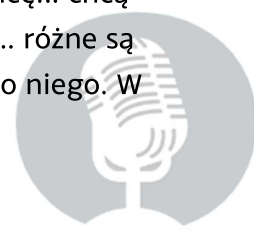
Magdalena: [00:19:21] Nie wiem, ja go lubię, mhm

Adrian: [00:19:23] Może jesteśmy prości?

Magdalena: [00:19:26] Dokładnie, chyba tak. Chyba tak. I dobrze nam z tym.

Adrian: [00:19:28] Dobrze

Magdalena: [00:19:29] Okej, to ja jeszcze może tutaj zanim przejdziemy, bo zaraz pewnie właśnie opowiemy o osobach z polskimi korzeniami, ale jeszcze tak doklejając do partnera/partnerki chciałabym powiedzieć dwie rzeczy. Po pierwsze, no bo powiedzieliśmy, że to często Polak zna ten... czy Polka zna ten drugi język... No bo to często wynika z tego, że po prostu mówimy o osobach, które mieszkają za granicą. Trochę inaczej to wygląda, jeżeli ta rodzina mieszka w Polsce, tak? No to ten obcokrajowiec wtedy uczy się języka polskiego nie tylko dla partnera/partnerki, czy też... tylko też po to, żeby mieszkać w Polsce. Więc zaraz opowiemy pewnie o tych osobach jako o osobnej kategorii. Ale, co ciekawe, też zauważyłam, że dla niektórych takim bodźcem jest to, kiedy rodzi się w ich rodzinie dziecko. Ponieważ do tej pory nawet właśnie może teściowie znali angielski i nie było problemu czy znali włoski czy inny język, albo nawet jak nie znali, no to nie było takiego przymusu, czy nie było takiej motywacji, tak? Żeby rozmawiać z teściami. No ale przychodzi na świat dziecko i bardzo często właśnie chcę... chcą takie rodziny mieszane wychowywać to dziecko dwujęzycznie czy trójjęzycznie, czy... różne są tutaj konfiguracje. No i wtedy partner, tak, chciałby rozumieć, co to dziecko mówi do niego. W

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

ogóle jest rewelacyjny kanał... O jejku, na... Jest konto na Instagramie chyba... Sam jakiś się nazywa... Sam się chyba nazywa ten chłopiec. I on właśnie pokazuje... Taki kilkulatek nagrywa filmiki ze swoim tatą, właśnie. Tata jest Anglikiem mówi: No tata po angielsku mówi ice cream a ma... I dziecko mówi: tak, a mama mówi lody! I to jest takie piękne. Taka... Nie wiem, strasznie mnie to buduje, że już w ogóle ta rodzina od najmłodszych lat pokazuje dziecku, że to są dwa różne języki i taką świadomość językową kształtuje u tego dziecka, nie wiem, mówię to jako językoznawczyni po prostu trochę, że wzrusza mnie to bardzo!

Adrian: [00:21:27] Tak, więc kolejną grupą, którą mamy, chyba jedną z liczniejszych grup, to osoby z polskim pochodzeniem, którzy mają albo mamę, albo tatę z Polski, albo babcię, albo dziadka, albo kogoś tam w rodzinie.

Magdalena: [00:21:40] Albo w ogóle całą rodzinę!

Adrian: [00:21:42] Albo całą rodzinę

Magdalena: [00:21:42] Całą rodzinę nawet...

Adrian: [00:21:43] ...albo nawet niektórzy, którzy mają...

Magdalena: [00:21:44] ...która wyemigrowała

Adrian: [00:21:45] ...Prapradziadka, albo pradiadka...

Magdalena: [00:21:47] O tak!

Adrian: [00:21:47] ...Którego nigdy nie poznali, ale gdzieś czują połączenie z Polską i uczą się tego języka.

Magdalena: [00:21:55] Tak, tak. Ja mam takich uczniów, którzy... Bo to też tutaj są różne kategorie, tak naprawdę podkategorie można powiedzieć, bo są osoby, które mają właśnie rodzinę z Polski i trochę, i przede wszystkim w ogóle mam studentkę... Pozdrawiam, Zuzia! Na pewno Zuzia sucha, która... która wyemigrowała ze swoją rodziną, kiedy była bardzo, bardzo mała i wychowała się w Stanach i mówi rewelacyjnie po polsku, bo rodzice właśnie rozmawiali po polsku. No i druga sytuacja, kiedy dwoje Polaków wyjeżdża za granicę i z jakichś powodów decydują się, że nie będą jednak wychowywać tego dziecka w języku polskim, czyli nie mówią do niego w ogóle albo prawie w ogóle w języku polskim. Często między sobą rozmawiają w języku polskim. Czasem jest to taki język wręcz tajemniczy dla dziecka, jest to coś... Taki sekretny, że rodzice chcą porozmawiać w ten sposób, żeby dziecko nie wiedziało, o czym oni mówią no to mówią po polsku. A dziecko właśnie nie rozumie. Więc ta rozpiętość jest ogromna od osób, które właśnie wychowały się za granicą, ale są praktycznie natywnymi użytkownikami języka polskiego, po osoby, które mają tak naprawdę taką samą konfigurację rodzinną, a zaczynają zupełnie od zera. Nie wiem Adrianie, czy u Ciebie też jest taka podobna rozpiętość?

Adrian: [00:23:21] Masz na myśli u moich uczniów?

Magdalena: [00:23:25] U Twoich uczniów, dla których Polski jest językiem odziedziczonym, tak.

Adrian: [00:23:28] Mam tak naprawdę kilku uczniów, którzy... do których rodzice mówili po polsku od urodzenia, ale gdzieś nie było to... nie było to wcale tak intensywne. Albo rozmawiało się rzadko w języku polskim, albo, częściej, mają tylko umiejętność rozumienia języka polskiego, ale nie produkcji tego języka, czyli nie mówienia. Zdarzają się takie osoby, ale to też nie jest aż tak

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

liczna grupa. Tak naprawdę można powiedzieć, że tak samo jak ty nie prowadziłem nigdy statystyk z tego, kto z jakiego powodu uczy się języka polskiego, ale powiedziałbym, że generalnie osoby, których rodzice są Polakami albo jedno z nich lub ktoś z rodziny, to jest najliczniejsza grupa u mnie, u mnie uczniów jednak. I właśnie dlatego ostatnio postanowiłem zrobić statystykę, ale nie statystykę, dlaczego ktoś się uczy języka polskiego, tylko z jakich krajów są moi uczniowie. I zrobiłem sobie taką listę...

Magdalena: [00:24:31] Czekaj, czekaj, a mogę zgadnąć?

Adrian: [00:24:33] Tak!

Magdalena: [00:24:34] Mogę zgadnąć?

Adrian: [00:24:34] Tylko, ja tylko opowiem, że zrobiłem...

Magdalena: [00:24:36] Dobra

Adrian: [00:24:36] ...tę statystykę od samego początku mojej historii nauczania języka polskiego. Więc wszedłem na swój profil, zobaczyłem i wziąłem pod uwagę tylko osoby, które były mniej lub więcej regularnymi uczniami. Nie takie osoby, z którymi miałem jedną lekcję czy dwie i tak naprawdę ich nie pamiętam, ale takich bardziej wracających uczniów. Więc tak, mam takie Top 5 i niektóre miejsca są ex aequo. Czyli na przykład na drugim miejscu mam dwa kraje, więc jasne, możesz zgadnąć. A może od ostatniego miejsca, czy może od pierwszego, od którego chcę zacząć zgadywanie?

Magdalena: [00:25:13] Ojeju, nie, od pierwszego. Ja nie lubię takich...

Adrian: [00:25:17] Jak myślisz?

Magdalena: [00:25:19] Znaczy może inaczej - ja po prostu postaram się wymienić 5 krajów i tutaj już w żadnej kolejności, bo to i tak jest 5 ze stu paru krajów, ilu, ile jest na świecie, więc to...

Adrian: [00:25:29] Dobra

Magdalena: [00:25:29] ...i tak jest dużo. Ale powiedziałabym, że w tej top piątce na pewno będą Stany Zjednoczone, na pewno będzie Wielka Brytania, na pewno będzie, może już nie, na pewno Stany Zjednoczone i Wielka Brytania, to wydaje mi się, że będą na pewno. A potem być może Ukraina, być może Niemcy i piąty kraj. Hmm, no nie wiem, strzelam, że może nie, nie strzelam... Dobrze... A czekaj, nie, bo ty mówisz po hiszpańsku. To może jakiś hiszpańskojęzyczny kraj? To może właśnie na przykład Meksyk albo co... Albo nawet właśnie Hiszpania. Bo zauważyłam też, że na przykład do mnie przychodzą oczywiście uczniowie, którzy są Włochami, tak? No bo ja mówię po włosku, więc... Ale podejrzewam, że nie masz tak dużo Włochów, studentów Włochów jak ja na przykład.

Adrian: [00:26:24] Powiem Ci, że rozgryzaś tą piątkę praktycznie. Praktycznie ją rozgryzaś.

Magdalena: [00:26:28] Ooo, no to słucham, jak to wygląda

Adrian: [00:26:31] W ogóle między pierwszym a drugim miejscem jest ogromna przepaść, naprawdę. Nie... nie zdawałem sobie sprawy z tego, że mam tylu uczniów ze Stanów Zjednoczonych. Jest to pierwsze miejsce, Stany Zjednoczone.

Magdalena: [00:26:41] No, duży kraj też tak naprawdę, tak, duży kraj, wielu ludzi i ogromna Polonia.

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

Adrian: [00:26:45] Ogromna Polonia, tak

Magdalena: [00:26:46] A czekaj! Wiesz co, jeszcze... Zamiast tej Hiszpanii dodam Brazylię, bo tam też jest duża Polonia.

Adrian: [00:26:52] Brazylię, dobra.

Magdalena: [00:26:54] Okej. No dobra, już się zamykam. Proszę.

Adrian: [00:26:55] Więc tak, pierwsze miejsce Stany Zjednoczone. Ja bym powiedział, że to jest jakieś 60% wszystkich moich uczniów.

Magdalena: [00:27:03] Aż tak?

Adrian: [00:27:04] Aż tak!

Magdalena: [00:27:04] Okej, nie zamykam się jednak. Przepraszam, muszę reagować.

Adrian: [00:27:07] Jest taka wielka przepaść. Ja sam byłem zdziwiony tym. Oczywiście ogromny kraj.

Magdalena: [00:27:11] Muszę zrobić statystykę, tak. Muszę zrobić statystykę.

Adrian: [00:27:14] Musisz. I na drugim miejscu, tak jak powiedziałaś, będzie Wielka Brytania, ale ex aequo z Ukrainą.

Magdalena: [00:27:21] Mhm, tak, to, to w sumie tak bardzo mnie nie dziwi, mhm, tak.

Adrian: [00:27:24] Więc mamy: Wielka Brytania, Ukraina. Na trzecim miejscu mamy Meksyk.

Magdalena: [00:27:31] Aaa, no to kurczę, niepotrzebnie, tak, zmieniłam tą... na tą Brazylię, No bo w sumie portugalskiego nie znasz... No ja w sumie też nie, ale w Portugalii, znaczy w Brazylii jest duża właśnie Polonia, co też w sumie mnie zdziwiło, tak szczerze mówiąc, jeszcze kilka lat temu o tym nie wiedziałam. To może kiedyś o tych poloniach też porozmawiamy, Ale Meksyk. Dlaczego myślisz...

Adrian: [00:27:50] Meksyk

Magdalena: [00:27:50] ...że w Meksyku tak wiele osób uczy się języka polskiego?

Adrian: [00:27:53] Za każdym razem, kiedy mam nowego ucznia...

Magdalena: [00:27:56] Oprócz bobra!

Adrian: [00:27:57] Oprócz bobra... I nową uczennicę, sam zadaję sobie to pytanie: dlaczego? Ale jest... Kilka z tych osób to tak jak powiedzieliśmy, ich partnerzy albo partnerki są z Polski, a jedna z osób, mój uczeń Eliseo. Serdecznie pozdrawiam, bo myślę, że będzie nas słuchać. Uczeń, z którym mam lekcje od dwóch lat mniej więcej... Uczy się języka polskiego, bo ogólnie interesuje się językami obcymi, lubi literaturę polską i jego celem jest czytanie książek Olgi Tokarczuk w języku polskim oraz słuchanie piosenek Sanah po polsku i w ogóle.

Magdalena: [00:28:40] Słuchaj! Tak...

Adrian: [00:28:41] Tu mam ciekawą historię...

Magdalena: [00:28:43] Proszę, proszę

Adrian: [00:28:43] ...bo ja Sanah to powiedziałem i Sanah się bardzo zdziwiła, bo kiedyś miałem okazję porozmawiać z Sanah na żywo i powiedziałem jej, że mam jednego ucznia, który uczy się języka polskiego dlatego, aby móc słuchać jej piosenek. Bardzo się zdziwiła i dała mi dla niego swoje zdjęcie z autografem, aby... abym mu wysłał.

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

Magdalena: [00:29:07] Ja cię! Ale fajnie. Ojejku, od razu mi... od razu mi cieplej na serduszkach w stosunku do Sanah, którą też bardzo lubię. Więc, tak... To fajnie tak usłyszeć, jak artysta, którego się podziwia i którego się słucha, też jest taką fajną osobą. To super.

Adrian: [00:29:22] Tak, taką do rany przyłoż. Ale jest jeden kraj, na który byś pewnie nie wpadła. Jest to kraj azjatycki, bo w tamtą stronę nie poszłaś chyba.

Magdalena: [00:29:31] Aha, aha. Tak, to prawda. Ale czekaj. Mhm. Korea Południowa.

Adrian: [00:29:36] Nie

Magdalena: [00:29:38] Nie? Japonia? Nie?

Adrian: [00:29:39] Nie

Adrian: [00:29:40] Okej to nie zgadnę chyba

Adrian: [00:29:40] Tajwan

Magdalena: [00:29:43] Nie, nie zgadłabym. Ale... Okej, mmm... bo o Korei Południowej to w sumie trochę słyszałam, że mają... Podobno ciężko się tam dostać nawet na polinistykę... Na polonistykę, chociaż łatwiej niż na przykład na anglistykę. To też taka informacja, która mnie kiedyś zdziwiła. Ale, słucham - dlaczego Tajwan?

Adrian: [00:30:01] To jest chyba czysty przypadek, naprawdę, że mam tyle osób z Tajwanu. Głównie są to osoby, które mieszkały i mieszkają w Polsce. Jest kilka osób, które po prostu mieszka w Polsce

Magdalena: [00:30:13] No tak, bo nie powiedź... Tak, nie powiedzieliśmy o tej kategorii: po prostu osoby, którym...

Adrian: [00:30:16] Faktycznie

Magdalena: [00:30:16] ...taka najbardziej naturalna chyba...

Adrian: [00:30:17] Ojej, ale nam wyleciało to z głowy...

Magdalena: [00:30:18] Tak

Adrian: [00:30:18] Żeśmy dali... Faktycznie. Ojej, zapomnieliśmy o tak licznej grupie.

Magdalena: [00:30:24] Ale wiesz co, ja mam... No ja nie wiem właśnie, czy tak licznej, bo dla mnie to nie jest wcale tak bardzo liczna grupa. Co więcej, osoby, które mieszkają w Polsce, obcokrajowcy, których ja uczę, którzy mieszkają w Polsce bardzo często pracują w takim środowisku, że na przykład Polski im nie jest potrzebny. W ich pracy... Albo mają własne firmy i nie muszą... Mają własnych klientów, nie muszą właśnie znać języka polskiego do pracy. Albo pracują po prostu w języku angielskim, nawet w firmie jakiejś polskiej czy międzynarodowej po prostu jakiejś korporacji. I nie muszą znać języka polskiego. Mieszkają w dużych miastach - w Warszawie, w Katowicach i, no, znowu są w stanie mieć nawet znajomych, chodzić na imprezy, gdzie mogą rozmawiać na przykład po angielsku, więc to nie jest dla mnie takie właśnie oczywiste... Kiedy... Myślałam, że kiedyś, że to by była bardzo duża grupa. A no wcale nie jest.

Adrian: [00:31:19] Nie, to u mnie jest faktycznie grupa, która mieszka w Polsce i zapomniałem o tej grupie. Ja przepraszam, naprawdę.

Magdalena: [00:31:24] Okej

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

Adrian: [00:31:24] Jedna Meksykanka na pewno mieszka w Polsce właśnie. Kilku... Kilka osób z Tajwanu. Właśnie ci Ukraińcy, których tutaj mam. Również niektóre osoby z USA, które mieszkają w Polsce, o dziwo. Więc tak, zapomniałem o tej grupie.

Magdalena: [00:31:41] Ja jak teraz tak liczę... Z tych studentów, którzy teraz ze mną mają lekcje, takie regularne, w sensie przynajmniej raz w tygodniu, regularnie co tydzień. Ojejku, musiałabym pomyśleć, ale no chyba nie więcej niż troje mieszka w Polsce.

Adrian: [00:32:00] No to nie, no to faktycznie w porównaniu do innych tutaj kategorii to mało, ale dalej na przykład na liście znalazły się tak naprawdę kraje ex aequo, po... w których mam mniej więcej po tylu samo uczniów. I to jest właśnie Francja, Białoruś, Kanada, Chiny, Niemcy i Hiszpania.

Magdalena: [00:32:21] Aha, czyli są ci Niemcy, których wymieniałam

Adrian: [00:32:23] No są, są

Magdalena: [00:32:23] Tak. Dobrze. Chociaż. Aha. Tak. Aha. Ciekawe. Tak. To muszę zrobić taką samą statystykę i może w przyszłej... W przyszłym odcinku w sekcji "Dopowiadania", tak? podzielę się nią króciutko. Ale chciałam jeszcze wrócić do tego, co powiedziałaś na temat Sanah, bo miałam... Ta... ta właśnie uczennica, która... Ona już po tych pierwszych wakacjach, bo w ogóle potem zrobiliśmy drugie takie wakacje z językiem polskim, ale już po tych pierwszych wakacjach tłumaczyła jako ćwiczenia... sama w ogóle wpadła na ten pomysł, tłumaczyła poezję Wisławy Szymborskiej na język angielski. Więc rośnie nam drugi Barańczak.

Adrian: [00:33:03] Super, a ty nie prowadziła statystyk, z jakich krajów masz uczniów, prawda?

Magdalena: [00:33:08] Nie, nie, ale właśnie zrobię ją. Zrobię tą statystykę na następny raz i w sekcji "Dopowiadania" na pewno...

Adrian: [00:33:16] A jakbyś mogła tak zgadnąć

Magdalena: [00:33:16] ...się pojawi. No Stany Zjednoczone chyba.

Adrian: [00:33:19] Stany?

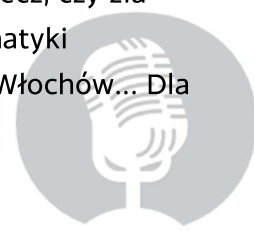
Magdalena: [00:33:20] Tak

Adrian: [00:33:21] Jednak Stany.

Magdalena: [00:33:21] Myślę, że Stany. Stany i może drugie... Myślę, że druga pozycja to mogą być Włochy.

Adrian: [00:33:27] No tak, bo mówisz po włosku.

Magdalena: [00:33:28] Nie, Włochy albo Anglia. Tak, tak. No mam sporo studentów Włochów, w ogóle Włochów się uczy też... To jest też ciekawe, że uczniów z różnych krajów... Wiadomo, że każdy ma swoje osobiste preferencje jak uczyć się języka pols... jak uczyć się języka polskiego czy w ogóle języka obcego. Ale świetnie, jak ma się taką większą grupę, to widać, że to w jakiś sposób był uczony język obcy w ogóle w szkole. Wydaje mi się, że w jakiś sposób te osoby są przyzwyczajone uczyć się języka polskiego... Potem rzutuje również na to, jak one w życiu dorosłym uczą się tego języka i akurat w szkole włoskiej... Tutaj, czy to jest dobra rzecz, czy zła można się kłócić, oczywiście, ale w szkole włoskiej, Włosi uczą się bardzo dużo gramatyki własnego języka plus bardzo często mają łacinę jako język obcy, więc bardzo wielu Włochów... Dla

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

nich jakby taka idea myślenia analitycznie o języku, tak że aha, tutaj mamy czasownik i z tymi czasownikami będzie na przykład biernik, bo tu jest jakieś dopełnienie, tak? Idea dopełnienia nie jest im zupełnie obca. A jeżeli uczyli się łaciny, no to również przypadki nie są dla nich czymś niezwykłym. Jest to zupełnie inny sposób, jakby i inne metody wtedy się stosuje, tak? Niż z uczniami, którzy nigdy nie uczyli się po prostu na temat tego, jak działa ich własny język. To najczęściej wydaje mi się właśnie Stany Zjednoczone i Anglia. Z tego co słyszę od moich studentów, to i z tego co czytałam też, to w tych krajach nie uczy się tak dużo gramatyki. I potem, kiedy ci studenci uczą się języka polskiego i mówimy o przypadkach, to bardzo tak trzeba nagimnastykować się mentalnie trochę tak? To też jest w sumie ciekawy trening dla mózgu.

Adrian: [00:35:25] To prawda. Tak patrzę na swoje notatki i chyba wszystko, co chciałem powiedzieć o tym, kto i dlaczego uczy się języka polskiego, zostało przeze mnie powiedziane. Więc jak to wygląda u Ciebie, Magdalena? Co tam masz nabazgrane w swoim notesie?

Magdalena: [00:35:40] Tak, wydaje mi się, że ja też już powiedziałam wszystko, co miałam do powiedzenia. Oczywiście mogłabym tutaj rozmawiać z Tobą jeszcze przez kolejną godzinę albo dwie, ale umówiliśmy się, że nasze podcasty będą około półgodzinne, a jeszcze mamy jedną sekcję naszą, tak?

Adrian: [00:35:54] Tak, więc zapraszamy Was na tą ostatnią sekcję.

Magdalena: [00:36:04] Tak więc, jak zauważyliście, możemy mówić bardzo dużo, bardzo długo o języku. Nie trzeba nas "ciągnąć za język" - to jest mój idiom z jakim chciałam... Jakim chciałam się podzielić z Wami dzisiaj. Ciągnąć, czyli wiecie, tak ciągnąć można na przykład drzwi. Tak, żeby je otworzyć, czyli do siebie. No to ciągnąć kogoś za język to tak mów.. tak... sprawiać... zadawać mu wiele pytań, sprawiać, żeby on właśnie coś nam powiedział. Z reguły jak ta osoba nie bardzo chce mówić albo nie bardzo myśli, że ma coś do powiedzenia. No my - ani ja, ani Adrian nie jesteśmy osobami, które trzeba ciągnąć za język.

Adrian: [00:36:48] Nie, nas za język nie trzeba ciągnąć, my powiemy wszystko sami. Tak naprawdę

Magdalena: [00:36:53] Mhm. A ty, Adrianie, jaki przygotowałeś idiom?

Adrian: [00:36:56] Ja przygotowałem idiom "Nauka nie poszła w las".

Magdalena: [00:37:01] Mhm, fajny

Adrian: [00:37:01] Czyli mamy nadzieję, że dzisiaj, podczas dzisiejszego odcinka nauczyliście się czegoś i że ta nauka nie pójdzie w las, tylko w nas albo w Was. Czyli, że skorzystacie z tego, co tutaj jest. Nauka nie poszła w las.

Magdalena: [00:37:17] No chyba. Chyba, że... Chyba, że idziecie teraz na grzybobranie. Jesteście akurat w lesie, chociaż powinniście słuchać odgłosów lasu. Ale jeżeli chodzicie po lesie, tak? Zbieracie grzyby i słuchacie podcastu, no to w pewnym sensie nauka idzie w las. Tak, ale no...

Adrian: [00:37:31] Tutaj mam piękny przykład...

Magdalena: [00:37:32] Tutaj już kombinuję bardzo

Adrian: [00:37:33] Nauka nie poszła w las, czyli zdobyta wcześniej wiedza okazała się przydatna. Ktoś zapamiętał to, czego go uczono. Bardzo ładna definicja.

Magdalena: [00:37:43] Super

#5 – Kto i po co uczy się języka polskiego?

Adrian: [00:37:44] Dziękujemy Wam za wysłuchanie tego odcinka. Oczywiście przypominamy, że na naszej stronie internetowej www.polskinapowaznie.pl.

Magdalena: [00:37:53] Na... Jak? Jak? Jak?

Adrian: [00:37:54] Polski na...

Magdalena: [00:37:55] Polski na...

Adrian: [00:37:55] ...niepoważnie!

Magdalena: [00:37:57] Niepoważnie! Zostawiamy to, zostawiamy, nie wycinamy.

Adrian: [00:38:01] Czy ja powiedziałem... Czy ja powiedziałem "poważnie"?

Magdalena: [00:38:03] Tak, tak, ale zostawiamy tylko Wy pamiętajcie, że ma być "niepoważnie".

Adrian: [00:38:07] To przez moją chandrę jesienną

Magdalena: [00:38:10] Oooo...

Adrian: [00:38:11] Nie, żartuję, żartuję

Magdalena: [00:38:11] Nie jesteś jesieniarzem?

Adrian: [00:38:12] Nie, nie, bardzo lubię jesień. Tak więc: jeszcze raz na www.polskinaniepowaznie.pl i tam znajdziecie transkrypcje i masę świetnych rzeczy.

Magdalena: [00:38:25] Dobrze. Tak, więc widzimy się w następnym odcinku, A do tego czasu: do zobaczenia, do usłyszenia!

Adrian: [00:38:32] Pa, pa!

Magdalena: [00:38:33] I trzymajcie się ciepło!

Adrian: [00:38:33] Tak, do usłyszenia!

Magdalena: [00:38:34] Pa pa!

Adrian: [00:38:35] Życzymy Wam miłego dnia, miłego wieczoru i do następnego odcinka. Buziaki, pa pa.

Magdalena: [00:38:41] Hej!

